

Кремуций.

Отъ що и отъ кого?

Сатрий.

На, напримѣръ, отъ шпиони, отъ зложелатели, отъ клѣветници.

Кремуций.

Азъ са не боя отъ шпиони, защото не права нищо противозаконно; презирамъ клѣветниците, защото тие сжзатова клѣветници, за да ги презираме.

Сатрий.

Но се пакъ трѣба да бждешъ остороженъ. Говори са, че ушъ въ твоите аннали има нѣщо волно, ушъ че ти тврѣде много хвалишъ свободата. Азъ та сжвѣтвамъ да си преглѣдашъ рукописътъ и да го не пуцашъ въ свѣтътъ, дордѣто не замѣвишъ нѣкои мѣста съ други; за приятелите си, разбира са, ти можешъ да го оставишъ тѣй, както си е, и даже да напишешъ повече правда.

Кремуций.

Азъ сжмъ готовъ да чета предъ цѣлиятъ Римъ това сжщото, което чета и съ приятелите си. — Азъ не живѣя въ настоящето; азъ сжмъ историкъ; азъ сжмъ гробоконатель: мартвите нѣма да исватъ смѣтка отъ мене. Въ Римъ нѣма такавъ законъ, който би осждѣлъ историките, които говорятъ свободно за това, което е отнесено отъ времето.

Сатрий.

Нѣма законъ?! А че какавъ законъ има въ Римъ,